

opusdei.org

Zvučni zapis Prelata: „Strpljivo podnositi bližnjega“

„Nije riječ o 'trpljenju' drugih ljudi već o primanju drugih s poniznošću. Gledajmo na njih onakvim očima kakvima ih Bog vidi.“ Novo obraćanje na temu djela milosrđa.

15.12.2016.

Prijevod zvučnog zapisa Prelata dostupan je ispod.

Tijekom ove godine nastojimo dopustiti Božjem milosrđu da ostavi

svoj trag na našem nutarnjem životu i da se djelima očituje. Kao što bi sv. Josemaría govorio, u svakodnevnim situacijama pronalazimo najbolju priliku za uprisutniti Božju dobrotu: ili ćemo Ga tamo naći, ili Ga uopće ne ćemo naći.

Suživot na radnom mjestu i u obitelji pruža prilike za poistovjetiti se s Njim, te ovom „polugom ljubavi“ uzdići svijet k Bogu. Stoga je sada pravi trenutak za ispitati kako vršimo djelo milosrđa koje ovaj mjesec razmatramo: strpljivo podnositi i ljubiti nedostatke bližnjih.

Ljubav i patnja dvije su stvarnosti koje je teško razdvojiti. Tko to nije trpio iz ljubavi prema supružniku, djetetu ili prijatelju? Ponekad se ova čudna kombinacija može učiniti tajanstvenom, ali Isus nam s Križa pokazuje da je to put kojim je sam Bog išao. Svjesni toga da naš Gospodin zna najbolje, kada se

susretnemo s ovim otajstvom u našem svakodnevnom životu usmjerimo pogled na Križ koji će biti izvor mira.

Utemeljitelj Opusa Dei uvijek je savjetovao da nosimo raspelo u našem džepu, ili da jedno držimo na radnom stolu, do fotografije naših ljubljenih. Tada, ljubeći raspelo ili progovarajući nekoliko riječi Isusu Raspetome, postaje lakše prihvatiti dnevne smetnje, suočiti se s našim nedostacima bez obeshrabrenja, ili nadvladati neizbježne napetosti s drugima. Sv. Josemaría bi dodao da se od nas ne traži da tek „trpimo“ naše bližnje već radije da ljubimo svaku osobu i pratimo ju na njezinom putovanju kroz svakodnevnicu.

Gubljenje našeg straha od križa, ljubljenje i prihvaćanje križa kada se pojavi u uobičajenim ili izvanrednim situacijama uvećat će naše srce i

pomoći nam primiti druge kada im je to najpotrebnije. Tako ćemo pripremiti sebe na pojavak pred našim Bogom koji nas razumije i očekuje nas na Nebu, spreman naše siromašne duše preobilno ispuniti svojom bezgraničnom Ljubavlju.

Sv. Pavao opisuje značajke pročišćene ljubavi ovim riječima: „Ljubav je velikodušna, dobrotiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo.“

Moji prijatelji, ako ozbiljno tražimo dobro drugih, razumjet ćemo zašto slabi brat ili sestra nisu nikakvo opravdanje za žurbu, kritiku ili nestrpljenje. Iako možda nastojimo usmjeriti naše bližnje prema vlastitom nahođenju, i iako nas lako iziritira kada oni ustraju u istim manama, nije li istina da je Bog imao,

te i dalje ima, još više strpljenja prema nama?

Tijekom Preobraženja, kada se naš Gospodin radovao s Ocem i Duhom Svetim, devetorica apostola koji su ga čekali u podnožju planine bezuspješno su nastojali izliječiti epileptičnog dječaka. Njihov manjak vjere učinio ih je nemoćnim izliječiti dječaka koji se bacao u vodu i vatru nastojeći se ozlijediti. Kada su ga obavijestili o neuspjehu njegovih učenika, Isus je reagirao s određenom dozom razočaranja u kojoj možda prepoznajemo i naše vlastito razočaranje ili udaljavanje od mana drugih. „Dokad mi je biti s vama?“ uzvikuje Otkupitelj. „Dokad vas podnositi?“

Ipak, budući da je Isus došao na zemlju otkupiti čovječanstvo i pokazati veliko strpljenje prema svima, izlječuje dječaka i govori učenicima uzrok njihovog neuspjeha:

„Kad bi imali vjere,“ kaže im, „ništa vam ne bi bilo nemoguće.“ Duboka ljubav našeg Gospodina prema čovječanstvu – prema tebi, prema meni – snaga je koja Ga potiče da nas spasi, da nam nudi svoj oprost opet i iznova, da u nama vidi dostojanstvo djece Božje, koje je za nas izvojevao i koje je skriveno ispod plašta naših bijeda.

Slijedeći Kristove stope, nemojmo okretati svoja leđa manama drugih; i, bez da se smatramo žrtvama, nastojmo razumjeti da se ne radi o „trpljenju“ drugih već o primanju drugih s poniznošću. Umjesto našim vlastitima, gledajmo na druge onim očima kojima Bog gleda njih i nas. Ako se nutarnja kritika u nama lako javlja, ili ako se smatramo nemogućim dalje podnositi temperament ove ili one osobe, potrudimo se bolje oko vlastitog ispita savjesti. Osoba koja sebe dobro ne poznaje, koja ne traži poniznost,

često je nespojiva s drugima. Na ovu temu sv. Augustin je napisao da „skrušeni grješnik bolji je od oholog pravednika.“

Sjećam se kako je sv. Josemaría običavao sabrati se pred Svetohraništem na nekoliko minuta, također i prije počinka, kako bi napravio sažetak svog dana. Ti trenutci pred Gospodinom pomagali su mu sjetiti se prilika kada se više mogao dati drugima i tražio je od Boga oprost i pomoć za bolje se nositi sa slijedećim danom. Samo osoba koja poznaje vlastite slabosti, i sebi se katkad znala malkice i nasmijati, shvaća koliko je potrebna Boga i razumijevanja svoje braće.

Samo strpljiva i ponizna duša, svjesna svojih nedostataka, je u mogućnosti biti dostupna kada je trebaju oni koji traže ruku za uhvatiti se, kakav prikladan savjet ili osmijeh koji pokazuje iskreno

razumijevanje. U kontrastu, malo se postiže sukobima ili frazama ispunjenim cinizmom odnosno prkosom.

Sv. Josemaría govorio je bračnim parovima, „nastojte biti uvijek mladi i potpuno se čuvati jedno za drugo. Morate se toliko voljeti da volite čak i nedostatke svoga supružnika, sve dok ne vrijeđaju Boga.“ Ljubiti nedostatke svoga supružnika ili prijatelja moguće je kada je ljubav zrela. I ovaj stav ne podrazumjeva stoičko podnošenje nedostataka drugih. Mi želimo dobro drugih i stoga nastojimo pomoći im riješiti se njihovih mana poput njihovih apatičnih ili ljutnjom ispunjenih karaktera, nedostatka reda, senzualnosti, lijenosti ili aktivizma, neurednosti, rasipnosti, itd.

Ove nesavršenosti su križevi koje svatko od nas nosi mnogo godina, a možda i trajno. Nemojmo dodavati

još težine križevima koje svatko od nas nosi: naše strpljenje prema drugima će za mnoge ljude biti Šimun Cirenac koji ublažava njihove dnevne borbe i koji nama pomaže poistovjetiti se s Kristom na njegovom putu prema Kalvariji, noseći Križ za nas.

Pitajmo našu Gospu da nas nauči strpljenju. Ona je brzo primila apostole koji su napustili njezinog Sina i svojom majčinskom prisutnošću pratila je Crkvu u njezinim početcima. Možemo biti sigurni da Marija hodi s nama, pomažući nam ispuniti sve ljudske odnose milosnim razumijevanjem.